

Nu ben ik wel even in mineur. Hoewel ik geen Labrador heb, had ik mijn zinnen gezet op een diploma. Ik weet wat ze kan. Snel de proef in mijn hoofd terug filmen en napraten met Joep. We denken dat ik niets verkeerd heb gedaan. Dus gauw vergeten en opladen voor proef B.

Proef B

De laatste proef. Onderweg naar het eerste apport gebeurt er iets onverwachts. De proef wordt niet uitgevoerd zoals het is verteld. Ik raak daardoor van slag en bevrage de keurmeesters. De proef gaat door en er gaat nog meer fout. Jeppe zoekt in de lokstal naar het apport. Dan volgt er een schot. Praktijkhond die ze is, kijkt ze snel waar het schot vandaan komt, volgt de richting van de loop en gaat in die richting zoeken. Maar... het apport is 180 graden de andere kant op gegooid! Jeppe raakt gefrustreerd, en wil zo graag apporteren dat ze terugkomt met een lokker. Verdorie, dat heeft ze in 6,5 jaar nog nooit gedaan. Ik mag haar nog inzetten op de andere apporten, maar dat leidt nergens meer toe. Teleurstelling en boosheid voeren de boventoon. Ergerlijk hoe de uitvoering van de laatste proef is gegaan.

Reflectie

Ondanks dat de eindstand niet de gevreesde 0 of 1 apport is, ben ik behoorlijk ontdaan door hoe een en ander is verlopen. Ze kan zoveel meer dan ze heeft kunnen laten zien.

Een hond mag maar een keer in het leven meedoen aan de NIMROD. Het lastige is dat een Wetterhoun laat 'klaar' is en vroeg oud. De tijd om te pieken is daarmee kort en het was nu of nooit. Ik koos voor nu, en daar heb ik geen seconde spijt van. Deze ene dag bepaalt niet het niveau van Jeppe.

De vele mooie reacties en de prachtige foto's maken dat ik weken later toch met een goed gevoel kan terugkijken op de dag. Jeppe is en blijft mijn toppertje en ik ben trots op haar! Zoals het een echte waterhond betaamt, heeft ze in elk geval de waterproef goed gedaan, en heeft ze op proef A laten zien dat ook een Wetterhoun op ruim 200m te sturen is én blijft luisteren.

Het was een geweldig avontuur, van klein puppenmeisje tot het hoogste niveau. En het avontuur gaat door; we hebben nog meer mooie uitdagingen!

Foto: Sanne Romijn

Foto: Marjet Visser

Foto: Marjet Visser

VELDWERK OPROEP

De JWSC is voornemens om in het najaar een workshop Veldwerk te organiseren onder leiding van de bekende veldwerktrainer Jan de Bruijne.

Deze workshop, waarbij de honden in ieder geval twee keer onder het wild komen, wordt gegeven in de omgeving van Waalwijk.

Tijdstip september/oktober 2025

De kosten bedragen € 60,- i.p.v. de normale € 80,-

Heb je interesse of vragen hierover, bel of mail mij even.

Philip Modijefsky

jwsc.voorzitter@nvsw.nl

Tel. 06 52635050

Jeppe op de NIMROD 2024

Anita Hoogendoorn

11-11-24, een historische dag: voor het eerst in de geschiedenis heeft een Wetterhoun de benodigde twee meervoudige apporteerproeven (MAP's) op het hoogste niveau behaald en zich daarmee gekwalificeerd voor de NIMROD, ook wel het NK voor jachthonden. Jeppe is haar naam. Een verslag.

De aanloop

In het afgelopen MAP-seizoen behaalt Jeppe een 10e en een 3e plaats op MAP's en daarmee kwalificeert ze zich voor de NIMROD. Op 22 oktober jl. krijg ik het bekende telefoontje vanuit Orweja met de uitnodiging. Natuurlijk zeg ik 'ja'! Hier werken Jeppe en ik al vanaf haar geboorte naartoe. Dat het dan ook daadwerkelijk lukt, is geweldig. De voorbereidingen verlopen goed. Het is topsport wat ik van Jeppe vraag. Daarom heeft ze een orthomoleculair voedingstherapeut, een osteopaat, een chiropractor en een holistisch dierenarts die haar al een jaar monitoren. We doen conditie- en krachttrainingen, en natuurlijk de 'gewone' jachttraining. Hoewel... gewoon is het al lang niet meer. Mijn trainer schotelt ons indrukwekkende proeven voor, en Jeppe doet het allemaal. Door alle goede voorbereidingen is Jeppe superslank afgetraind, topfit, goed bespied en mentaal sterk. We gaan dan ook vol vertrouwen naar Twente, waar in 2024 de meest prestigieuze jachthondenwedstrijd van het jaar wordt gehouden.

De dag zelf

Aan alles is te merken dat dit geen gewone wedstrijd is. Als deelnemer word ik als VIP behandeld. Er ligt een rode loper naar het podium waar we voorgesteld worden, er is veel pers en de verzorging is uitstekend. Het is een enorme belevenis allemaal. We zijn al enkele uren in de weer als de proeven starten. Dit kun je niet trainen. Wat doet dit met Jeppe? Nou, ze houdt het hoofd koel! Ook ik ben ontspannen en alert, en ik heb er zin in!

Proef C

We beginnen met de waterproef. Drie apporten over water. Het zijn twee slepen -het wild heeft dan zogezegd vanaf de aanschotplaats weten te vluchten- en een zoekapport. Ik stuur Jeppe over, ze pakt de sleep mooi op en is vlot bij de eend. Wow, ons eerste NIMROD-apport! Hoe gaaf is dit! Met een smile van oor tot oor ontvang ik de eend. Op naar de gans. Op dezelfde plek over water, ik stuur haar naar rechts en dan mag ze het zelf uitzoeken. Het meeste gebeurt buiten mijn beeld, maar al heel snel zie ik mijn trainer Joep met de duim omhoog staan. Dat is twee! De keurmeester vraagt: "Wat lach je?" Tja, er is toch nix mooier dan met een Wetterhoun op de NIMROD te staan! Nog eens over water en dan zoekapport. Net binnen de tijd vindt ze de meerkoet. We sluiten de eerste proef af met drie apporten, alles binnen. Wat een fantastisch gevoel dit!

Proef A

Onderweg naar de proef hoor ik dat van de vorige groep maar één deelnemer het heeft gehaald. De meeste honden kwamen niet diep genoeg. Ik ben optimistisch, we kunnen dit. Het eerste apport, een kraai, is vlot binnen. Dan het verre apport. Jeppe pakt wel die diepte, zo'n 210m, en gaat op de juiste plek de dekking in. Dit voelt goed. Dan komt ze leeg de dekking uit. Ik stuur haar nog eens. Ze gaat naar links, naar het valgebied van de kraai. Waarom? Ik zie later op film dat er een tweede kraai bij is gegoooid. Waarschijnlijk wist Jeppe dat. Ik moet haar influiten, en ondanks nog vijf minuten op de klok mag ik haar niet meer inzetten op het derde apport. Jammer!